

Sygn. akt IV U 1411/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Robert Grygiel

Protokolant Karina Zbroińska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy A. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 28 lipca 2015 roku Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1411/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. przeliczył wysokość przysługującej A. S. (2) emerytury, poczynając od dnia 1 czerwca 2015 roku.

Do ustalenia wysokości świadczenia przyjęto:

- zwaloryzowany kapitał początkowy w kwocie 225.015,68 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynoszące 245,3 miesiąca.

Obliczona z uwzględnieniem powyższych danych emerytura ubezpieczonej wyniosła, po waloryzacji z dnia 1 marca 2015 roku, 1.156,51 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła A. S. (2), po jego sprecyzowaniu na rozprawie w dniu 25 listopada 2015 roku domagając się ustalenia wysokości przysługującej jej emerytury z uwzględnieniem wysokości zarobków osiągniętych w okresie zatrudnienia w (...) oraz wysokości zasiłków, jakie otrzymywała w okresie urlopów wychowawczych,

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc że na podstawie świadectwa pracy z dnia 8 października 1984 roku nie jest możliwe ustalenie wysokości wynagrodzenia ubezpieczonej za okresy od 20

czerwca 1967 roku do 30 czerwca 1973 roku, od 1 sierpnia 1973 roku do 6 sierpnia 1973 roku oraz od 1 sierpnia 1976 roku do 31 grudnia 1976 roku i dlatego też za te okresy przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

A. S. (2) urodziła się w dniu (...). Decyzją z dnia 15 stycznia 1993 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. przyznał ubezpieczonej prawo do renty inwalidzkiej trzeciej grupy inwalidów, poczynając od dnia 26 września 1992 roku. Do ustalenia wysokości świadczenia rentowego organ rentowy przyjął 22 lata i 11 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata i 1 miesiąc okresów uzupełniających.

Decyzją z dnia 10 stycznia 1996 roku organ rentowy przeliczył wysokość świadczenia odwołującej w ten sposób, że do ustalenia jego wysokości przyjął 23 lata i 1 miesiąc okresów składkowych, 5 miesięcy okresów nieskładkowych oraz 1 rok i 6 miesięcy okresów uzupełniających.

W obu w/w decyzjach organ rentowy błędnie wyliczył staż emerytalny wnioskodawczyni, co wynikało z faktu, że w wystawionym przez (...) Zakłady (...) w C. świadectwie pracy z dnia 8 października 1984 roku nie uwzględniono okresów przebywania przez odwołującą na urloпах wychowawczych i bezpłatnych w związku ze sprawowaniem opieki nad dziećmi.

Decyzją z dnia 4 marca 2009 roku organ rentowy – wobec ujawnienia okoliczności mających wpływ na wysokość świadczenia – z urzędu przeliczył wysokość renty odwołującej. Do ustalenia wysokości świadczenia rentowego organ rentowy przyjął okres składkowy w wymiarze 13 lat i 7 miesięcy, okresy nieskładkowe w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy oraz okresy uzupełniające w wymiarze 6 lat i 11 miesięcy.

Decyzją z dnia 6 października 2008 roku organ rentowy ustalił dla A. S. (1) kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Ustalając wartość kapitału początkowego ubezpieczonej organ rentowy:

- do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 70,11%, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalając na kwotę 855,97 zł;
- uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 18 lat, 1 miesiąca i 10 dni, tj. 217 miesięcy;
- uwzględnił okresy nieskładkowe w wymiarze 5 miesięcy i 27 dni, tj. 5 miesięcy;
- uwzględnił współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 85,08%;
- uwzględnił średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach, które dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Obliczony z uwzględnieniem powyższych danych kapitał początkowy ubezpieczonej wyniósł 94.679,09 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów od 1 października 1973 roku do 31 maja 1974 roku, od 1 września 1974 roku do 2 stycznia 1976 roku oraz od 1 lutego 1977 roku do 28 stycznia 1980 roku, w których ubezpieczona przebywała na urlopie bezpłatnym, okresu od 17 czerwca 1986 roku do 30 czerwca 1986 roku, w którym z tytułu wykonywania pracy nakładczej odwołująca osiągała wynagrodzenie niższe niż połowa najniższego wynagrodzenia obowiązującego w tym okresie oraz okresu od 24 lutego 1993 roku do 31 grudnia 1998 roku, w którym ubezpieczona pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 5 marca 2009 roku organ rentowy ponownie ustalił dla A. S. (1) kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Ustalając wartość kapitału początkowego ubezpieczonej organ rentowy:

- do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 70,11%, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalając na kwotę 855,97 zł;

- uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 13 lat, 7 miesięcy i 12 dni, tj. 163 miesięcy;

- uwzględnił okresy nieskładkowe w wymiarze 5 miesięcy i 27 dni, tj. 5 miesięcy;

- uwzględnił okresy sprawowania opieki nad dziećmi w wymiarze 9 lat, 1 miesiąca i 10 dni – po ograniczeniu do wymiaru określonego w art. 7 ust. 5 ustawy emerytalnej w wymiarze 6 lat;

- uwzględnił współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 87,29%;

- uwzględnił średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach, które dla osób

w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Obliczony z uwzględnieniem powyższych danych kapitał początkowy ubezpieczonej wyniósł 93.080,24 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu od 13 stycznia 1984 roku do 31 maja 1984 roku, w którym ubezpieczona przebywała na urlopie bezpłatnym, okresu od 17 czerwca 1986 roku do 30 czerwca 1986 roku,

w którym z tytułu wykonywania pracy nakładczej odwołująca osiągała wynagrodzenie niższe niż połowa najniższego wynagrodzenia obowiązującego w tym okresie oraz okresu od 24 lutego 1993 roku do 31 grudnia 1998 roku, w którym ubezpieczona pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 11 marca 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych z urzędu przyznał A. S. (2) prawo do emerytury, poczynając od dnia 4 marca 2009 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Do ustalenia wysokości świadczenia przyjęto:

- zwaloryzowany kapitał początkowy w kwocie 210.156,18 zł;

- średnie dalsze trwanie życia wynoszące 245,3 miesiąca.

Obliczona z uwzględnieniem powyższych danych emerytura ubezpieczonej wyniosła, 856,73 zł.

W dniu 10 listopada 2011 roku ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od zwaloryzowanej podstawy wymiaru dotychczasowego świadczenia.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2011 roku organ rentowy ponownie ustalił dla A. S. (1) kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Ustalając wartość kapitału początkowego ubezpieczonego organ rentowy:

- do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 70,11%, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalając na kwotę 855,97 zł;

- uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 13 lat, 7 miesięcy i 12 dni, tj. 163 miesięcy;

- uwzględnił okresy nieskładkowe w wymiarze 6 lat, 5 miesięcy i 27 dni, tj. 77 miesięcy;
- uwzględnił współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 87,52%;
- uwzględnił średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach, które dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Obliczony z uwzględnieniem powyższych danych kapitał początkowy ubezpieczonej wyniósł 93.220,27 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu od 13 stycznia 1984 roku do 31 maja 1984 roku, w którym ubezpieczona przebywała na urlopie bezpłatnym, okresu od 17 czerwca 1986 roku do 30 czerwca 1986 roku,

w którym z tytułu wykonywania pracy nakładczej odwołująca osiągała wynagrodzenie niższe niż połowa najniższego wynagrodzenia obowiązującego w tym okresie oraz okresu od 24 lutego 1993 roku do 31 grudnia 1998 roku, w którym ubezpieczona pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 16 grudnia 2011 roku organ rentowy przeliczył wysokość emerytury ubezpieczonej, poczynając od dnia 1 listopada 2011 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia wysokości świadczenia przyjęto:

- zwaloryzowany kapitał początkowy w kwocie 210.472,35 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynoszące 245,3 miesiąca.

Obliczona z uwzględnieniem powyższych danych emerytura ubezpieczonej wyniosła, 925,49 zł.

W dniu 10 czerwca 2015 roku odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie kapitału początkowego na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 marca 2015 roku oraz wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury.

Decyzją z dnia 22 lipca 2015 roku organ rentowy ponownie ustalił dla A. S. (1) kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Ustalając wartość kapitału początkowego ubezpieczonego organ rentowy:

- przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 855,97 zł ustaloną w decyzji z dnia 6 października 2008 roku o ustaleniu kapitału początkowego;
- uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 13 lat, 7 miesięcy i 12 dni, tj. 163 miesięcy;
- uwzględnił okresy nieskładkowe w wymiarze 5 miesięcy i 27 dni, tj. 5 miesięcy;
- uwzględnił okresy sprawowania opieki nad dzieckiem w wymiarze 6 lat, tj. 72 miesięcy, przeliczając je wskaźnikiem 1,3 za każdy rok;
- uwzględnił współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 87,52%;
- uwzględnił średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach, które dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Obliczony z uwzględnieniem powyższych danych kapitał początkowy ubezpieczonej wyniósł 99.661,65 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego za okresy od 20 czerwca 1967 roku do 30 czerwca 1973 roku, od 1 sierpnia 1973 roku do 6 sierpnia 1973 roku oraz od 1 sierpnia 1976 roku do 31 grudnia 1976 roku organ rentowy przyjął wynagrodzenie minimalne.

Dodatkowo w dniu 28 lipca 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. wydał zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję przeliczającą wysokość emerytury ubezpieczonej.

Ubezpieczona w okresie od 20 czerwca 1967 roku do 31 maja 1984 roku była zatrudniona w (...) Zakładach (...) w C., w tym w okresach od 7 sierpnia 1973 roku do 31 maja 1974 roku, od 1 września 1974 roku do 31 grudnia 1975 roku oraz od 29 stycznia 1977 roku do 12 marca 1984 roku przebywała na urlopach wychowawczych, natomiast w okresie od 13 marca 1984 roku do 31 maja 1984 roku korzystała z urlopu bezpłatnego. Ostatnio przed rozwiązaniem stosunku pracy ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie za prace w kwocie 13.700,00 zł miesięcznie.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o treść dokumentów znajdujących się w aktach rentowych i osobowych ubezpieczonej, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony w toku procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

W myśl postanowień art. 24 ust. 1a pkt 1, wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie do dnia 31 grudnia 1952 roku wynosi co najmniej 60 lat.

Emeryturę, o której mowa w art. 24, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 24a ust. 1).

Zgodnie z postanowieniami art. 25 ust. 1 ustawy, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W myśl art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2).

Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3).

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2 (ust. 4).

Tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. 6 (ust. 5).

Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3 (ust. 6).

Nadto zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (ust. 2).

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2 (ust. 2a, dodany do ustawy emerytalnej w dniu 1 maja 2015 roku ustawą z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dz. U. z 2015 roku, poz. 552).

W myśl z art. 53 ustawy emerytalnej, emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
 - 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
 - 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych
- z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy (ust. 2).

Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia,

o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury (ust. 3).

Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym (ust. 4).

Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli podstawę wymiaru emerytury stanowi podstawa wymiaru emerytury przyjętej do obliczenia świadczenia przedemerytalnego (ust. 5).

Zgodnie z art. 7 pkt 5 ustawy emerytalnej, okresami nieskładkowymi są przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów

w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy – z powodu opieki nad dzieckiem:

a) w wieku do lat 4 – w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie – bez względu na liczbę dzieci – do 6 lat,

b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny – dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko.

W niniejszej sprawie niesporne jest, że ubezpieczona w okresie od 20 czerwca 1967 roku do 31 maja 1984 roku była zatrudniona w (...) Zakładach (...) w C., w tym w okresach od 7 sierpnia 1973 roku do 31 maja 1974 roku, od 1 września 1974 roku do 31 grudnia 1975 roku oraz od 29 stycznia 1977 roku do 12 marca 1984 roku przebywała na urlopach wychowawczych, natomiast w okresie od 13 marca 1984 roku do 31 maja 1984 roku korzystała z urlopu bezpłatnego.

W konsekwencji powyższego, organ rentowy ponownie ustalając wartość kapitału początkowego odwołującej decyzją z dnia 22 lipca 2015 roku, okresy przebywania przez nią na urlopach wychowawczych prawidłowo przeliczył wskaźnikiem 1,3 za każdy rok kalendarzowy – przy czym zgodnie z art. 7 pkt 5a ustawy emerytalnej uwzględnił maksymalny dopuszczalny wymiar tych okresów, tj. 6 lat.

Jednocześnie zgodnie z przywołanym powyżej art. 7 pkt 5a ustawy emerytalnej, okresy urlopu wychowawczego oraz urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy – z powodu opieki nad dzieckiem, nadal pozostają okresami nieskładkowymi.

W dalszej kolejności należy wskazać, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie przy ustalaniu wysokości emerytury ubezpieczonej za jej okres zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w C. zarobków innych, niż przyjęte przez organ rentowy wynagrodzenie minimalne. W toku postępowania odwołująca przedłożyła jedynie świadectwo pracy z dnia 8 października 1984 roku, z którego wynika, że otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 13.700,00 zł, jednakże w ocenie Sądu Okręgowego na podstawie tego pojedynczego dokumentu nie można ustalić wysokość zarobków wnioskodawczyni w całym spornym okresie, tj. od 20 czerwca 1967 roku do 31 maja 1984 roku. Co oczywiste w świadectwie tym wskazano jedynie wysokości zarobków jakie odwołująca otrzymywała bezpośrednio przed rozwiązaniem stosunku pracy i których zdaniem Sądu nie można „rozciągnąć” na cały okres zatrudnienia, szczególnie że w tym czasie była stosunkowo wysoka inflacja i zarobki pracowników rosły dosyć szybko. Tym samym z faktu, że w maju 1984 roku A. S. (2) uzyskiwała wynagrodzenie w kwocie 13.700,00 zł

w żaden sposób nie wynika, aby takie samo lub choćby nawet tylko zbliżone wynagrodzenie otrzymywała ona już w roku 1967 i latach późniejszych. Jednocześnie w aktach osobowych ubezpieczonej, z których Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z urzędu, nie ma żadnych dokumentów wskazujących na wysokość jej rzeczywistych zarobków.

W konsekwencji powyższego organ rentowy prawidłowo do obliczenia wysokości świadczenia odwołującej zastosował przepis art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej, zgodnie z którym jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Sam bowiem fakt, że w okresie od 20 czerwca 1967 roku do 31 maja 1984 roku odwołująca pozostawała zatrudniona

w (...) Zakładach (...) w C.

w pełnym wymiarze czasu pracy i w okresach od 20 czerwca 1967 roku do 30 czerwca 1973 roku, od 1 sierpnia 1973 roku do 6 sierpnia 1973 roku oraz od 1 sierpnia 1976 roku do 31 grudnia 1976 roku wykonywała pracę i otrzymywała za nią wynagrodzenie, jest niesporny.

W konsekwencji zaskarżona decyzją organu rentowego jest prawidłowa,

a odwołanie A. S. (1) bezzasadnie i jako takie podlega ono oddaleniu na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.